

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΑΝ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ

ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΕΙΑ

Ε.γ.Δ της Κ.τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2007

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΑΝ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ

Ε.γ.Δ της Κ.τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2007

ΤΟΥ ΣΟΦΩΤΑΤΟΥ ΚΑΙ ΛΟΓΙΩΤΑΤΟΥ
ΚΥΡΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ ΛΟΓΟΣ ΠΑΡΑΜΥΘΗΤΙΚΟΣ
ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ ΕΠΙ Τῷ ΘΑΝΑΤῷ
ΤΗΣ ΕΑΥΤΟΥ ΜΗΤΡΟΣ

Ἔοικε, θειότατε βασιλεῦ, ἐν οὐδέν τῶν παρ' ἡμῖν εἶναι τῶν
ἰσταμένων οὐδ' ὁ φανέν οὐ μείζω τὴν ἀθυμίαν ἡμῖν κατέλιπεν
ἀπιὸν ἢ περιὸν παρῆχε τὴν ἡδονήν. Μαρτυρεῖ μου τῷ λόγῳ τὸ
τῆς κινήσεως μέτρον, ὁ χρόνος, πολλάς μὲν πραγμάτων ἄλλοτε
5 ἄλλας φέρων μεταβολάς, πολλάς δὲ ἀνθρώπων διαδοχάς· ὧν οἱ
μὲν βραχὺ τι παρακύψαντες ἐς αὐτὸ τοῦ βίου τὸ θέατρον ἀπεκρύ-
ψαντο, μηδενὸς μὲν αὐτοὶ ἀπολελαυκότες καλοῦ, μηδεμιᾶς δὲ
ἑτέροις ἦν ἂν εἰπεῖν ἔχει τις ὠφελείας οὐδ' ὅπωςτιοῦν αἴτιοι γεγο-
νότες, ζηλωτοὶ μὲν ἴσως ἐνίοις οἷς τῶν τοῦ βίου κακῶν οὐ πάνυ
10 τοι μετειλήφασιν, ἀνευδαίμονες δὲ τῷ παντὶ, ἅτε καὶ τοῦ παρόντος
τέλους διαμαρτόντες καὶ τὴν εὐδαιμονίαν ἐκείνην οὐχ ὡς ἐχρῆν

Περιλαμβάνεται μόνον ἐν τῷ κώδικι τῆς βιβλιοθήκης Μαδρίτης
115 (4636) φ. 148^α - 155^β, γεγραμμένῳ τὸν 15^ο αἰῶνα ἐν τούτῳ τῷ
μέρει ὑπὸ Ἰωάννου τοῦ Τζυκανδύλη, οὗ τὸ ὄνομα φέρεται ἐν τέλει
τοῦδε τοῦ λόγου γεγραμμένον χειρὶ τοῦ Κωνσταντίνου Λασκάρως μετὰ
τὴν λέξιν ὀφθῆναι. Ἴδε Λακεδαιμόνιοι βιβλιογράφοι καὶ κτήτορες κω-
δίκων ἐν Νέῳ Ἑλληνομνήμονι Τόμ. Δ' σ. 175.

Ἐν τῇ ἐπιγραφῇ σωφωτάτου· τὰ δὲ Κων^{5ν} ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς
ἑαυτοῦ μητρὸς πρόσθετα ἐν τῇ ᾧα διὰ χειρὸς Κωνσταντίνου τοῦ Λα-
σκάρως τοῦ τὰς λοιπὰς πραγματείας καὶ τοὺς ἄλλους λόγους τοῦ
'Αργυροπούλου ἐν τῷ κώδικι γράψαντος.

1. θειότατε ἐκ τοῦ τὸ πρῶτον γραφέντος θειώτατε 8. τίς
ὅπωςτιοῦν 9. ζηλωτοὶ ἐκ τοῦ τὸ πρῶτον γραφέντος ζηλωτὸν
11 (καὶ κατωτέρω πανταχοῦ) οὐχ'

μάλιστα κομισάμενοι· οὐδὲ γὰρ ἔχει νοῦν, οἶμαι, τὴν ἐκ τῶν
 δεινῶν ὠφέλειαν διὰ τὰ δεινὰ παριδεῖν, οὐδὲ πρὸς ἀνδρὸς νοῦν
 ἔχοντος ἀπολελεῖσθαι τῆς ἀρετῆς, ἧς ἰδρωῖτα, κατὰ τὸν εἰπόντα,
 θεοὶ προπάρουθεν ἔθθησαν. Οἱ δὲ τῆς ἐν οὔσιν μετεσχηκότες διαίτης
 καὶ τῆς ἐντεῦθεν εὐζωίας ἐπιλαβόμενοι μάλιστα μὲν σφίσιν αὐ- 5
 τοῖς, οὐχ ἦττον δὲ καὶ ἄλλοις οὐ σμικρῶν οὐδ' ὀλίγων ἀγαθῶν
 γεγονάσιν αἴτιοι· ἐῷ λέγειν ὅσοι μάτην εἰσῆλθον τοῦ βίου τὸ θέα-
 τρον, ὥσπερ ἐς Ὀλύμπια μὲν ἦκοντες ὡς ἀθλήσαιεν, μηδὲν δὲ
 κοτίνου ἄξιον ἐργασάμενοι καὶ τοσοῦτον μὲν ὑποστάντες τὸν πόνον,
 ὥστε ἐν ἀγωνίᾳ μέσῃ γενέσθαι, ἐπανήκοντες δὲ αὔθις ὥσπερ εἰ 10
 μηδὲ τὴν ἀρχὴν εἰσῆλθον τὸ στάδιον. Οὐ μὲν ἄλλ' εἰ ταῦτα μὲν
 οὐδὲ ποθεν γιγνόμενα παύεται, ἡμῖν δὲ ἀντὶ τούτων ἀνία καὶ
 ξυμφορῶν ἐσμὸς περιγίγνεται, τοῦτο μὲν ἡμᾶς αὐτοὺς, τοῦτο δὲ
 τοὺς οἰχομένους || δακρύουσιν, οὐχ ὁρῶ πῶς ἂν ἐν ἡμῖν τι μακά- φ.148⁶
 ριον γένοιτο ἢ πῶς οὐ διὰ τὸ λυπεῖσθαι μόνον καὶ κακῶς πάσχειν 15
 ἐς αὐτὸ τοῦ βίου τὸ θέατρον ἤκομεν. Εἰ δὲ ταῦτα μὲν ἐφ' ἡμῖν
 οὐκ ἔστιν, οὐδ' ἐφ' οἷς ὅπως ἂν ἄλλως ἔσοιτο βουλευσαίμεθα,
 γίγνεται δὲ ἀνάγκη ἦν θεσμὸς φύσεως καὶ νόμος ξυνθέσεως καὶ
 τάναντία τοῖς φύσει ξυγκειμένοις ἐπάγει, δεῖ δὴ πού τὸν νοῦν τοῖς
 πράγμασιν ἐπιστήσαντας οὕτωςι χρῆσθαι τοῖς γιγνόμενοις, ὥσπερ 20
 αὐτὰ κελεύει τὰ πράγματα. Οὕτω γὰρ ἂν ἄξιά τε τοῦ ἡμετέρου
 νοῦ καὶ τῆς λογικῆς φύσεως πεποιηκότες ὀφθειήμεν, ἔκ τε τῶν
 γιγνομένων αὐτῶν οὐδὲν πλέον ἢ ὅπερ ἐπεφύκει δόξαιμεν ἂν ἐλ-

1. Μεταξὺ τῶν λέξεων οὐδὲ καὶ πρὸς εὗρηνται διαγεγραμμένα
 τάδε· γὰρ ἔχει νοῦν οἶμαι 3. ἧς ἐκ τοῦ τὸ πρῶτον γραφέντος οἷς
 5. ἐπιλαβόμενοι ἐκ τοῦ τὸ πρῶτον γραφέντος ἐπιλαβόμενοι
 10. ἐπανήκοντες ἐκ τοῦ τὸ πρῶτον γραφέντος ἐπανήκοντες
 12. γινόμενα 14. τί 17. οὐδ' ἐκ τοῦ τὸ πρῶτον γρα-
 φέντος οὐδὲ 19. ἐπάγει ἐκ τοῦ τὸ πρῶτον γραφέντος ἀπάγει
 20. οὕτωςι μετ' ἄλλο οὕτωςι διαγεγραμμένον 22. πρὸ τῆς
 λέξεως νοῦ ἄλλο γράμμα διαγεγραμμένον 23. ἢ πρόσθετον ἄλλη
 χειρὶ ἄνωθεν

πίζειν καὶ ὅσαι ὥραι τοῦθ' ὅ τι ἂν ἐνδέχοιτο προσδοκᾶν. Ὁ μὲν οὖν παρῶν καιρὸς, ὧ μέγιστε βασιλεῦ, δακρῦειν τε ἅμα καὶ φιλοσοφεῖν ἀναγκάζει, τοσοῦτον ἑκατέρου δεόμενος ὅσον καὶ ἑκάτερον ἀντίρροπὸν τε ἅμα καὶ μεγίστην αὐτὸς παρέσχε ῥοπήν, **ξυμφορὰν**
 5 μὲν ἐς θρήνους, θρήνους δὲ αὖ ἐς τὸ φιλοσοφεῖν προστησάμενος.

Ἐγὼ δὲ οὐκ οἶδ' ὅπως χρήσομαι τῷ καιρῷ ἢ ὅπως ἑμαυτοῦ γενόμενος φιλοσοφήσω τὸ πάθος ἐξ οἰμωγῶν αὐτῶν καὶ δακρῦων φέρειν διδάσκων τὴν **ξυμφορὰν** καὶ τοιούτοις πρὸς σέ χρώμενος, βασιλεῦ, ἃ ἂν εἴ τις ἔλεγε νυνὶ πρὸς ἐμέ, οὐ πάνυ με πειθόμενον
 10 εἶχεν, οὕτως ἠττηθέντα τῷ πάθει τῆς **ξυμφορᾶς**. Πλὴν ἀλλὰ πειρατέον εἰπεῖν ὅπως οὖν καὶ παραμυθητέον ὡς ὁ καιρὸς αὐτὸς ἀπαιτεῖ τὴν τε σὴν **ξυμπαθεστάτην** ψυχὴν καὶ ὅσοι τῆς παρούσης ἦσθοντο **ξυμφορᾶς**· ἐστὶ δὲ ἄρ' οὐδεὶς, ὡς εἰπεῖν, ὅς οὐκ ἤλγησε τὴν ψυχὴν οὐδ' ὅς πηγὰς τινὰς ἄλλας οὐκ ἀφῆκε δακρῦων. Ἰδία
 15 γὰρ αὕτη καὶ..... αὖθις ζημία πᾶσι νενόμισται.

Τὸ μὲν οὖν ἐπὶ τοῖς οἰχομένοις οἰμώζειν καὶ ἀνιᾶσθαι εὐλογον
 φ.149^a ἂν τῷ δόξειεν εἶναι καὶ φύσει τοῖς ἀνθρώποις προσεῖναι· || φιλαν-
 θρωπίας γὰρ ἴσως ἢ **ξυμπαθείας** ἢ τινος τῶν τοιούτων τεκμήριον
 γένοιτ' ἂν. Οἱ γοῦν πολλοὶ **ξυμπαθεστέρους** καλεῖν εἰώθεσαν οἱ
 20 σφόδρα ἂν ὤμωξαν καὶ ἐδάκρυσαν καὶ τοῖς νενομισμένοις πόρρω

2. (καὶ κατωτέρω πολλαχοῦ) τὲ 3. καὶ πρόσθετον νεωτέρᾳ χειρὶ
 ἄνωθεν 4. παρέσχε ἐκ τοῦ παρέσχεσ 7. φιλοσοφί^ῃσω
 οἱ ἡμωγῶν 9. Τὸ εἰ πρόσθετον νεωτέρᾳ χειρὶ ἄνωθεν 10 πάθει ἐκ
 τοῦ τὸ πρῶτον γραφέντος πάθην 15. Τὸ κενὸν ἔνεκα κηλίδος μέλανος

16. Τὰ πρὸ τῶν λέξεων Τὸ μὲν οὖν - καὶ τῆς αὐτῆς ἀποδείξεως κρείττονι (σ. 64,18) αὐτολεξεὶ καὶ ἐν τῷ Παραμυθητικῷ πρὸς Κωνσταντῖνον (ἄνωτέρω σ. 11,1 - 25,15), τὰ δὲ μετὰ ταῦτα ὅμοια μετὰ τινων μεταβολῶν. Αἱ ἐν τῷ πρώτῳ τούτῳ μέρει (Ψ) μικρόταται ἀπὸ τοῦ Παραμυθητικοῦ (Ω) διαφοραὶ σημειοῦνται κατωτέρω. Ἐν δὲ τῇ ὥρᾳ τοῦ κώδικος ἐγράφησαν ἐνταῦθα χειρὶ τοῦ Κωνσταντίνου Λασκάρεως τάδε· Τὸ μὲν οὖν Ἐπὶ τοῖς οἰχομένοις ἀρχὴ τῆς παραμυθίας· μετὰ τὸ προοίμιον τοῦ ἄλλου λόγου ἀνάγνωθι ταῦτα, ἔπειτα ἐπάνελθε εἰς τὸν ἐπίλογον. Πρβλ. τὰς σημειώσεις ἄνωτέρω ἐν σ. 11. 18. ἦτινός

20. σφόδρα Ψ: σφόδρ' Ω

παντὸς ἐχρήσαντο νόμου· οὓς δ' ἂν ἴδοιεν ἀδακρυτὴ τὴν ξυμφορὰν ἐνεγκόντας καὶ οἶον ἐπὶ τῷ πάθει φιλοσοφήσαντας ἐπεξέλθοιεν ἂν εὐηθείας καὶ ἀναισθήτους, οἶμαι γε, νομιούσιν. Ἐμοὶ δὲ παντελῶς ἄλογον ἔδοξεν εἶναι καὶ πόρρω φύσεως ἀνθρωπίνης. Τό γε γὰρ ἑαυτὸν κατατρύχειν τῇ χαλεπωτάτῃ πασῶν βασάνων μηδὲν ὅλως 5 ἐξ ἐκείνης χρηστὸν ἐλπίζοντα σφόδρα ἂν δόξειεν εὐηθες εἶναι, τό τε ἐφ' οἷς ἂν ἄλλως οὐχ οἶόν τε γενέσθαι μηδ' ἄπερ ἐφ' ἡμῖν ὄντα καὶ ἄλλως ἂν ποτε γένοιτο καταβοᾶν μὲν καὶ τύχης καὶ φύσεως, κόπτεσθαι δὲ μάτην καὶ ὀλοφύρεσθαι, μηδεμίαν ἐντεῦθεν προσδοκῶντα λύσιν δεινοῦ, μὴ ὅτι περ ἄτοπον, ἀλλ' οὐδὲ νοῦν ὅλως 10 ἔχον ἐστίν. Ἡ τί μᾶλλον εὐλογον, ὅτ' ὄχετό τις οἰμώζειν τε καὶ δακρύειν, ἀλλ' οὐχὶ καὶ πρὶν ἐκεῖνο ξυμβέβηκε, μᾶλλον δ' ἐξ οὗ γέγονεν ὁ μηδαμῶς ἐκεῖνο φευζόμενος; Οὐδὲ γὰρ πλέον τι τὸν φόβον ἔχειν ἔδει τῆς λύπης πλὴν εἰ μὴ τὰ ἐξ ἀνάγκης ἀγνοεῖν ὅλως ὁμολογήσαιμεν. Εἰ δὴ οὖν οὗτος ἐκάστῳ παρασταίῃ λογι- 15 σμὸς, ὅτι περ αὐτὸς ἢ ὁ προσήκων οἰχήσεται καὶ διὰ ταῦτα λυπητέον ἐστὶ, τί γε ἄλλο πρὸς θεοῦ λοιπὸν ἐν τῷ βίῳ ἢ τὸ δακρύειν δήπου καὶ μηδέποτε τῆς λύπης ἀφίστασθαι; ἢ τῷ τραγικῆς σκηνῆς ἡμῖν ὁ βίος ὅλος διέστηκεν, τὸ μακάριον δὲ ποῦ καὶ οὗ ἔνεκα τὴν φύσιν φιλοσοφοῦμεν ἐργάζεσθαι; Οἶμαι δὲ ἡμᾶς ἐντεῦθεν 20 καὶ γένεσιν ἀναιρεῖν, εἰ μὴ λελήσμεθα καθ' ἡμῶν αὐτῶν καὶ γάμους ποιοῦντες καὶ ὑμεναίους ἄδοντες καὶ παῖδας ἐκεῖθεν ἔσεσθαι φανταζόμενοι ἢ καὶ εἰς φῶς ἤκοντας ἐπὶ χρησταῖς ἐλπίσι καὶ τρέφοντες καὶ παιδεύοντες. Γενέσεως δὲ ἀνθρώπων μὴ οὔσης,

2. φιλοσοφήσαντας κατὰ διόρθωσιν δευτέρας χειρὸς ἐκ τοῦ τὸ πρῶτον γραφέντος φιλοσοφίσαντας 3. οἶμαι 5. κατατρύχειν ἐκ τοῦ τὸ πρῶτον γραφέντος κατατρέχειν βασάνων Ψ: βασάνω Ω μηδὲν ἐκ τοῦ μηδὲν 7. μὴδ' 9. μηδεμίαν ἐκ τοῦ μηδεμίαν 13. (καὶ κατωτέρω πανταχοῦ) τί 14. ἐξανάγκης 16. διταῦτα ἐκ τοῦ τὸ πρῶτον γραφέντος διοαῦτα 17. ἐστὶ ἐκ τοῦ ἐστίν λοιπὸν ἐκ τοῦ λοιπὸν 19. διέστηκεν Ψ: διέστηκε Ω

φ.149^s σχολῆ γ' ἂν ἄλλο τι τῶν ὄντων ὑπάρξοι, εἰ τᾶλλά γε || πάντα
 ἐκείνης οὖνεκα· οὐ τί ἂν τις ἀναπλάσαι δυνήσαιτο πλασματωδέ-
 στερόν τε καὶ ἀτοπώτερον; Ἡδέως δ' ἂν ἐροίμην τοὺς ὅτε ὦχετό
 τις θρηνοῦντάς τε καὶ δακρύνοντας πότερ', ὅτι τεθνήξεται προει-
 5 δότες ἢ τότε πρῶτον μαθόντες ἀξιοῦσι δακρύνειν; Εἰ μὲν γὰρ
 προειδότες, τί μὴ καὶ τότε θρηνοῦντες ἐτύγχανον; Τὸ γὰρ ἐν
 προσδοκίᾳ δεινὸν τοιοῦτον ὡς εἰ παρῆν, ἵνα μὴ λέγω δεινότερον.
 Εἰ δ' οὐκ εἰδότες, τί μαθόντες αὖ πάλιν τοῦ πάθους ἀφίστανται;
 Ἐχρῆν γὰρ μηδέποτε πάντως, εἰ διὰ τὸ μὴ μαθεῖν οὐκ ἐδάκρυον,
 10 πλὴν εἰ μὴ τὸν χρόνον αἰτιῶτό τις, ὅτι λήθης γε αἴτιος. Ἄλλ'
 οὐκ εὐλόγον· εἰ γὰρ ἂ καλῶς εἶχε ποιεῖν δυναμένῳ, ταῦτα τῷ
 χρόνῳ παραχωρήσοι τις, οὐχὶ σφόδρα γε εὐηθες; Καὶ μὴν, εἰ
 μὲν ἀνθρώπῳ μόνον ἐνῆν τὸ λυπεῖσθαι, φιλάνθρωπον ἴσως ἂν ἦν
 τὸ περὶ τοὺς οἰχομένους δακρύνειν. Ἐπεὶ δὲ καὶ ἄλλοις λύπη παρὰ
 15 τὸν ἀνθρώπον, οὐτ' οἰκεῖον ἐκείνῳ γε τὸ λυπεῖσθαι, οὐτε παρὰ
 τοῦτο πώποτε φιλάνθρωπον εἶη γ' ἂν τι πεποιηκῶς· ἄλλοις γὰρ ἂν
 μᾶλλον, οὐ τῷ λυπεῖσθαι δεικνύοιτ' ἂν τὸ φιλάνθρωπον. Ἄλλὰ
 μὴν οἰκειότερον ἀνθρώπῳ λύπης κατακρατεῖν καὶ τῶν ἀλόγων
 ἄλλων παθῶν ἢ τούτων ἤσσω γενόμενον ἔξω λόγου παντός, ἴσον
 20 δ' εἰπεῖν ἑαυτοῦ καὶ τῆς οἰκειᾶς φύσεως φέρεσθαι. Ἔσται γὰρ
 οἶον εἰ τὸν ἀμείνω δορυάλωτον ὁ χείρων ἄγοι λαβῶν ἢ ὁ δοῦλος
 δεσπότην. Χωρὶς δὲ τούτων, εἰ τῶν ἀλόγων ἢ λύπη κάκεινοις πά-

1. ἄλλό τᾶλλά ἔγραφα: τ'ἄλλα 3. ὅτε Ψ: ὅτ' Ω

4. θρηνοῦντας τὲ πότερ' ὅτι Ω: πότερόν τι Ψ 7. ὡς^{ει} παρῆν
 9. μηδέποτε 10. ἀντὶ τοῦ αἰτιῶτο εἶχεν ἀρχίσει γράφων
 αἰτιᾶ γε προσέθηκα ἐκ τοῦ Ω: λείπει Ψ 13. φίλάνον διαγραφέντος
 εἶτα τοῦ πρώτου τόνου 16. Τὸ πώποτε φέρει καὶ δευτέραν ὀξεταν
 μετὰ τὸ ω διαγεγραμμένην πεποιηκῶς 17. δεικνύειτ'
 18. ἀλόγων ἐκ τοῦ τὸ πρῶτον γραφέντος ἀλλόγων 19. Τοῦ
 τούτων προηγείται τῶν διαγεγραμμένων 21. δορυάλωτον.
 χείρον ὁ δοῦλος Ψ: εἰ δοῦλος Ω

λαι τοῖς σοφωτέροις ξυγκατηρίθμητο, οὐκ ἔστι δ' ὅπως ποτὲ τὰ τοιαῦτα γένοιτ' ἂν ἢ τοιαῦτά γε λογικὰ, οὐκ ἂν οἰκεῖον ἀνθρώπῳ λεχθείη γ' ἂν τὸ λυπεῖσθαι οὐδὲ λόγῳ ποτὲ χρωμένοις ἢ τοιούτοις προσεῖναι, ἕως ἂν ἕκαστον κατὰ χώραν ἰδίαν ἐστήξοι τῶν ὄντων καὶ τῆς οἰκείας φύσεως οὐκ ἐκσταίη.

5

Θαυμάζω δὲ, εἰ τῶν ὄσα μὲν παρ' αὐτὰ πρόσεστιν ἀνθρώποις ἐξ ἀνάγκης, ἴν' ὧσιν, καὶ ὅπως σφίσιν αὐτοῖς ἢ περὶ λόγον ἐνέργεια γένοιτ' ἂν, ὅθεν τε τὸ εὖ εἶναι καὶ τὸ μακάριον δήπου περίεστι, μηδὲν οἰκεῖον ἀνθρώπῳ, μηδὲ λόγου μηδενὶ μετεῖναι, κἂν ἐξ ἀνάγκης προσῆ κἂν ὑπουργῆ πως τῷ λόγῳ, νομίζομεν. 10 Ταυτὶ δὲ αὐτίκα μάλα λόγῳ τιμήσομέν τε καὶ περιάψομεν ἀν- φ.150^αθρώπῳ μηδὲν ἐκείνῳ προσήκοντα, καὶ ταῦτα || πόρρω τὸ εὖ εἶναι καὶ τὴν εὐδαιμονίαν διώκοντα. Οὐκ οὖν νομιστέον ἀνθρώπῳ ταῦτα οἰκεῖα, οὐδ' ἠντινοῦν αὐτοῖς μετουσίαν εἶναι τοῦ λογικοῦ, εἰ μὴ ὄσα γε πειθαρχεῖ τῷ λόγῳ, καὶ μᾶλλον εἰ μὴ πραχθείη ἢ ἄμωσ- 15 γέπως ἀνθρώπῳ γένοιτο· εἶεν.

Εἰ δὲ ἐξ ἀνάγκης ἀνθρώπος θνήσκει καὶ θανῶν ὅ τι μεγίστων κακῶν ἀπαλλάττεται ἢ καὶ τὸ μακάριον τέλος ἐκεῖνο, τὴν εὐδαιμονίαν, κομίζεται, τί μᾶλλον λυπητέον, ἀλλ' οὐκ οἰστέον ἢ τί δακρυτέον, ἀλλ' οὐ πανηγυριστέον, εἴ γε μὴ μέλλοιμεν ἐκείνῳ 20 δόξειν φθονεῖν τῶν ἀπαντησαμένων χρηστῶν καὶ ὄσα οἱ τῶν ἀγαθῶν προσεγένετο;

Ὁ γὰρ ἀνθρώπος ἔστι μὲν οὐ τῶν ἀπλῶν καὶ αὐτὸς, οὐδ' ὄσα τῶν ἐνιαίων ἀπλῶς ὄντα τὴν σφῶν αὐτῶν οὐχ ὑπομένει διάζευξιν,

1. σοφωτέροις ξυγκατηρίθμητο ἐκ τοῦ τὸ πρῶτον γραφέντος ξυγκατηρίθμητο ὁπώσπρτε 2. τοιαῦτα γε 3. ἢ Ω: ἢ Ψ 4. καταχῶραν ἰδυίαν ἐστήξοι Ω: ἐστήξει Ψ 7. ὧσιν Ψ: ὧσι Ω 8. γένοιτ' Ψ: γίνοιτ' Ω 9. περίεστι Ω: ἀφανές Ψ μὴδὲ οἰκεῖον Ω: οἰκείω Ψ 15-16. ἄμωσ γέ πως 17. δὲ Ψ: δ' Ω ἐξανάγκης 18. τὸ Ω: λείπει Ψ 18-19. ἐκεῖνο τὴν εὐδαιμονίαν κομίζεται Ψ: ἐκεῖνο κομίζεται τὴν εὐδαιμονίαν Ω 22. προσεγένετο Ψ καὶ κώδικες ΝΠΒ τοῦ Ω: προεγίνετο Α τοῦ Ω 23. ἔστι

ἀλλ' ὅσα τῶν τῆς ὑλαίας δυάδος ὄρων ἔσω γινόμενα τοῦτο μὲν
 οἷς τὴν ἀρχὴν ξυνετέθη τὴν διάλυσιν εἴωθε πάσχειν, τοῦτο δ' οἷς
 τὰ ἀντικείμενα γέγονε τὴν ἀπ' ἀλλήλων ὑφίσταται φύσει τῶν
 ἐναντίων διάστασιν. Βία τε γὰρ ἐς γενέσιν ὅτιοῦν ἅπαν ἐλαυνό-
 5 μενον τῶν ἐναντίων χωρεῖ, αὐτὰ τε ταῦτα ἀλλήλοις ξυνόντα οὐκ
 ἔστιν ὅτε σφίσι αὐτοῖς μαχόμενα παύεται, οὐδ' ἀλλήλων ἦσσω
 γινόμενα ταῖς μάχαις οὐ περιγίγνεται. Ξυνὸς ἐνυάλιος ἐκεῖνος τῶ
 ὄντι καὶ τὸν κτανέοντα κατακτάς. Διὸ φθαρὲν πᾶν ὅ τι ἂν εἴποι τις
 τῶν ξυγκειμένων ἐκποδῶν γενόμενον οἴχεται, καὶ γίγνεται τῶν
 10 μαχομένων ἐκεχειρία τις, μᾶλλον δὲ λάφυρόν τι καὶ ἀριστεῖον ἢ
 τοῦ ξυνθέτου φθορά. Οἷς γὰρ αὐτὸ μὲν οὐκ ἔστιν, εἰ μὴ ξυνεῖεν
 ἀλλήλοις ὁποίοιστισιν οὖν δεσμοῖς, οὓς οἶδεν ἢ φύσις, τὰ ἀντικεί-
 μενα· πῶς γὰρ αὐτό τι ἂν εἴη, τῶν μορίων διεστηκότων, οἷς ὄλω
 τε αὐτῶ εἶναι καὶ ἀπλῶς εἶναι περίεστιν· αὐτὰ δὲ σφίσι μαχόμενα
 15 τὴν σὺν ἀλλήλοις οὐ φέρει δίαιταν, ἀλλ' ἔργον ἐκάστω τοῦ πολεμίου
 πεσόντες ἐστήξουν αὐτίκα μάλα χωρὶς, ὁ πρὸς ἄλληλα δήπου τῶν
 ἐναντίων πόλεμος ἀπώλεια ἂν εἴη τοῦ ξυγκειμένου, τό τε μηκέτ'
 εἶναι τὸ ξύνθετον, οἷον ἀνακωχαί τινες εἰκότως καὶ λάφυρα τῶν
 ἐναντίων νομίζοιτ' ἂν. Οὐ μὴν ἀλλ' εἰ δυοῖν ὄντων, εἶδους μὲν, ἔν'
 φ.150^ε εἴη τὸ ξύνθετον, ὕλης δ' αὖ πάλιν, ἵνα τὸ εἶδος ὑπάρχη, καθάπερ ||
 20 ἀνάγκη χαλκὸν εἶναι καὶ ξύλον, ἔν' εἴη κλίνη καὶ ἀνδριάς, οὐκ
 ἔστιν ὅπως ἂν ὑφ' ἓν εἶδος θάτερον σταίη τὸ ὑποκείμενον, οὐδ'
 ἡρεμήσει μένον πρὸς ὃ κεκίνηται, ἀλλὰ πρὸς ἅπαντα πεφυκὸς
 παρὰ μέρος ἐς ἕκαστον φέρεται τῶ μὴ πάνθ' ἅμα τῶν ὄντων ἔχειν

1. γινόμενα Ψ: γενόμενα Ω 3. ἀπαλλήλων ὑφίστα-
 ται Ψ: ὑφίστασθαι Ο 5. αὐτᾶ 6. ἦσσονα Ω: ἦσσα Ψ

7-8. τῶόντι 8. πᾶν Ψ: ἅπαν Ω (καὶ 10) τις 9. ἐκποδῶν

10. λαφυρόν ἢ Ω: ἢ Ψ 11. φθορᾶ 12. ὁποίοιστισίνου

14. αὐτῶ περίεστιν 15. συναλλήλοις 16. ἐστήξουν Ω:

ἐστήξουν Ψ κα
 αὐτίκα 17. ἀπόλει 19. ἐναντίων Ψ: πολε-
 μίων Ω εἶδους 20. καθάπερ καθάπερ 21. ἀνδριάς ἐκ
 τοῦ ἀνδριάς 23. ἡρεμήσει 24. τῶ Ω: τὸ Ψ

λαβεῖν, πῶς ἂν εἶη τι φθοράν τε καὶ τὸ μηκέτ' εἶναι τῶν ξυγκει-
 μένων ἐκπεφευγός; ἢ πῶς οὐκ ὀλίγον ἐντεῦθεν γενόμενον χρόνον
 καὶ οἶον μόνον φανέν ἔπειτ' ἐξαίφνης οἰχήσεται; Πάντα μὲν γὰρ ἢ
 ἐν ἐκάστῳ ὕλη τὰ ὄντα τῷ πεφυκέναι δέχεσθαι πάντα, οὐδὲν δὲ
 ὁμῶς αὖ πάλιν τῶν ὄντων οὐ τῷ μηδὲν εἶναι μόνον ἐκείνων ὅσα
 γε τῶν ὄντων ἐστίν, ἀλλὰ καὶ τῷ μὴ πάνθ' ἅμα δύνασθαι κατ'
 ἐντελέχειαν εἶναι. Οὐδὲ γὰρ ἢ αὐτὴ καὶ μία τῷ ἀριθμῷ, οὐδ' ἐν
 αὐτῷ τῷ νῦν τοῦ χρόνου τῷ ἅμερεϊ, ἵππος ἅμα καὶ ἄνθρωπος εἶη
 γ' ἂν, πολλοῦ γε καὶ ὄει, ὅπου γε μεταξὺ τούτοις οὐκ ὀλίγα τὰ
 ὄντα, δι' ὧν ἤξειν ἀνάγκη τὴν ὕλην, γενέσει τε ἅμα καὶ φθορᾶ 10
 μεταβάλλουσαν, εἰ ἐξ ἀνθρώπου ἵππος ἢ τὸ ἀνάπαλιν γένοιτο.

Χωρὶς δὲ ἐκείνων, ποῦ θήσει τις τὰς ἐναντίας τῶν ὄντων ποιό-
 τητας; Ἄλλαι γὰρ ἄλλοις ἐξ ἀνάγκης περὶ τὴν σφῶν αὐτῶν γέ-
 νεσιν· ξυνεῖναι δ' οὖν τὰς τοιαύτας ἀλλήλαις οὐ τῇ πείρᾳ μόνον,
 ἀλλὰ καὶ τῷ λόγῳ πάντως ἀμήχανον. Πῶς οὖν ἅμα πῦρ τε καὶ 15
 ὕδωρ ἢ ὄλωσ ἵππος καὶ ἄνθρωπος; Διὸ δὴ καὶ ὄραν ἔξεστι πρὸς
 ὄτιοῦν φερομένην τὴν ὕλην, καὶ ὁ μὲν εἶχε τῶν ὄντων αὐτίκα
 μάλα προῖεμένην, οὐ δ' ἂν οὐ πολλῷ χρόνῳ πάλιν αὖθις ἐκσταίη
 καὶ πόρρω γένοιτο, τοῦτ' ἔπειτα σφόδρ' ἐπειγομένην λαβεῖν καὶ
 ὥσπερ ἂν εἰ χωρὶς ἐκείνου μηδέποτε γένοιτο. Οὐκ οὖν οὐτ' ἄνθρω- 20
 πος ἄνευ ἀνάγκης οὐτ' ἄλλο τῶν ὄντων οὐδὲν φθειρόμενον οἴχεται.
 Πόθεν, εἰ γε φύσει πᾶν ὄτιοῦν ξυγκείμενον διαλύεται, οὐδ' ἡμᾶς
 ἐφ' οἷς οὐκ ἔστιν ὅπως ἄλλως ἂν γένοιτο χρεῶν ἄχθεσθαί τε καὶ
 ὀλοφύρεσθαι καὶ πηγὰς ἄλλας μυθώδεις ἀφιέναι || δακρύων· ὥσπερ φ.151*
 ἐνίους εἶδον πολλάκις ἐγὼ καταχρωμένους τοῖς πάθεσι καὶ ὄλους 25

1. μηκέτ' 3. ἔπειτ' ἐκ τοῦ τὸ πρῶτον γραφέντος ἔπειτα
 ἐξέφνης 5. μηδὲν 8. ἵππος 10. φθορὰν 12. τις
 13. ἐξανάγκης 14. τοιαῦτας πείρα 15. πάντος
 17. ὁ 20. μηδέποτε 22. οὐθ' ἐκ τοῦ τὸ πρῶτον γραφέν-
 τος ἄθ' 23. ἄχθεσθαί τε Ψ: ἄχθεσθαί τε καὶ χαλεπαίνειν,
 μάλλον δὲ κόπτεσθαί τε Ω

γενομένους ἐκείνων ἔξω λόγου παντός καὶ τῆς σφίῶν αὐτῶν ἀξίας καὶ φύσεως φέρεσθαι.

Καὶ μὴν, εἰ μὲν ἄνθρωπος ὡς γε τᾶλλα τῶν ὄντων οὐκέτ' ἦν αὐτίκα φθειρόμενος ἢ μηδεμία μηχανή⁵ δὴ που οὐδ' αὖ ἐλπίς ὅπως ἂν πάλιν ἔσοιτο κατελείπετο, οὐδ' οὕτως ἂν ἦν ἡμῖν λυπητέα, οὐδὲ δακρυτέα πόρρω τοῦ λόγου, ἀλλ' ὅσα μὴ γελᾶν ἔχοντες μὴδ' ἠδονῇ χρώμενοι ποιεῖν ὅσα ἂν ἐθέλουσι χαίροντες, ἠγαπῶμεν ἂν φύσει καὶ ὅσα περ οὐκ ἄλλως ἂν ποτε γένοιτο, φιλοσοφία τε ἐχρώμεθα ἂν, μὴ ποτε φαύλως ὑπαχθῆναι καὶ ἀρχαϊκῶς φύσει δόξωμεν δεδιότες μὴδὲ φανῶμεν τῆς ἡμετέρας ἀξίας ἀμηγέπη χείρους γενόμενοι. Ἐπειδὴ δὲ θανῶν ἔτι ζῆ καὶ μόνον αὐτῷ διάλυσις γέγονε, μένει δ' ἔτι ψυχὴ καὶ μοίρας τετύχηκε κρείττονος, λόγος τε οὐδεὶς οὕτω πιθανός, οὐδ' ὄν ἐχάλκευσεν ὁ Περίπατος, ὥστε ῥαδίως αὐτῷ πεισθέντας νομίσαι τοὺς ἡμετέρους μὴ οὐχὶ πάλιν αὖ θεοῦ δυνάμει καὶ χάριτι καὶ θανόντα ποτὲ τὸν ἄνθρωπον ἀναστήσεσθαι, θρηνησομέν τε πόρρω τοῦ μέτρου καὶ ξυναυλίας ἄλλοτε ἄλλας ὀλοφυρόμενοι καὶ δακρύνοντες ξυστησόμεθα;

Καὶ πῶς εὖ φρονεῖν δόξομεν ἢ πῶς ἡμῶν αὐτῶν καὶ τῆς ἡμετέρας δόξης καὶ πίστεως ἀξιά ποτε, φαίην δ' ἂν καὶ ξυνωδὰ, ποιησόμεθα, ἢ πῶς ἂν οὐκ ἄτοποι νομισθείημεν, εἰ δι' ὄν ὅτι τέθνηκε πενθεῖν ἀξιοῦμεν, τοῦτον ὅτι ζῆ θρηνησομέν τε καὶ ἀνοιμώξομεν; Καὶ μὲν δὴ καὶ εἰ τις ἐθελήσοι σκοπεῖν ὅσα πρόξεστι τοῖς ἔτι περιοῦσιν ἀνιαρὰ, εἰκότως ἂν οἶμαι μακάριον ἐρεῖν καὶ

3. τ'ἄλλα οὐκέτ' Ω: οὐκ ἔτ' Ψ 4. μηχανὴ Ω: μηχανῆ Ψ
 5 ἦν πρόσθετον ἐν τῇ ῥα διὰ παραπεμπτικοῦ σημείου Λ Ψ: λείπει Ω
 6. μῆ 7. μὴδ' 9. ὑπαχθῆναι (διαγεγραμμένον) ἂν
 φύσει Ω: λείπει Ψ 10. δεδιότες μὴδὲ ἀμηγέπη
 11. ἐπειδὴ Ω: ἐπεὶ Ψ 14. πεισθέντας ἐκ τοῦ πῖσθέντας

- αὖ Ψ: αὖθις Ω 15-16. ἀναστήσεσθαι Ω: ἀναστήσεσθαι Ψ
 17. δακρύνοντας 19. ξυνοδὰ 20. ἂν Ω: οὐκ ἂν Ψ
 23. ἀνιαρὰ Ω: ἀνιαρὰ ἐκ τοῦ τὸ πρῶτον γραφέντος ἀνιαρῶς Ψ

εὐδαίμονα τὸν οὕτω πολλῶν τε καὶ μεγάλων ἀπαλλαγέντα δεινῶν. Τί γὰρ ἐν βίῳ πρὸς θεοῦ τῶν ἡδέων ἢ τί τῶν ὄντων πέφυκε παραμένειν; Ἐγὼ μὲν οἶμαι τὸν βίον οὐ πολλῷ τραγικῆς διεστηκέναι σκηνῆς, οὐδ' ὅσα μίαν ἡμέραν ἦνθησέ τε ἅμα καὶ κατερρῦη. φ 151^ε
 Εἰ δέ τῳ μὴ γνώριμα λέγομεν, τὴν ἀρχὴν μὲν ἄτοπον, εἰ πλητ- 5
 τόμενος ὅλως τις οὐκ αἰσθάνεται, ἔπειτα θαυμαστὸν ἄγαν, εἰ μὴ πείρα τὸν βίον ἐγνώκει τις λυπηρόν· ἦτοι γὰρ ἀναισθησίαις φευξέεται ἢ μέτρον ὑπάρξεως οὐκ εἶχε τὸν χρόνον.

Ἄγνοήσει τοίνυν οὐδεὶς, οἶμαι, τῶν νοῦν ἐχόντων οἷος ὁ παρῶν βίος καὶ οἷα τὰ ἐν αὐτῷ πάντα, ὡς ἄστατα δῆλα δὴ καὶ οὐ βέ- 10
 βαια. Ἄλλ' αὐτίκα πάνθ' ὄντινοῦν, εἰ μὲν τῶν σοφωτέρων εἴη καὶ ὅσοι τῶν ὀρωμένων ἕτερα μείζω καὶ τελεώτερα προσδοκῶσι, καταγελᾶν ὃ τι μάλιστα βίου καὶ ὅσα περ ἐν αὐτῷ δυσχερῆ τε ἅμα καὶ ἡδέα δοκεῖ· μυρία δὲ ἄρα δεινῶν ξυμβαίνει κατὰ τὸν βίον καὶ σχεδὸν ἀνάγκη τούτων αἰεὶ τι παρεῖναι, χρόνος τε οὐκ ἔστιν 15
 οὐδεὶς, ἐν ᾧ μηδὲν ἀνθρώπῳ δύσκολον ἀπαντᾷ· εἰ δ' αὖ τῶν πολλῶν καὶ ὅσοι μάλιστα συζῶσιν αἰσθήσει, τῷ δέει κατεπτηχέναι τὸν βίον καὶ ὥσπερ τινὰ δεσπότην ἄλλον καὶ τύραννον ἰταμώτατον δεδιέναι καὶ τὰς ἐκ τούτου τύχας τε καὶ συστροφάς. Βέβηκε γὰρ ὁ βίος ἐπ' οὐδενὸς ἀσφαλοῦς, ἄνω δὲ καὶ κάτω φερόμενος καὶ νῦν 20
 μὲν ἐς εὐτυχίαν ἄγειν δοκῶν, νῦν δ' ἄλλους αὖ ποιούμενος ἀνευδαίμονας, ἔστι δὲ οὗ τοὺς αὐτοὺς ἀνάγων τε καὶ κατάγων, κύκλος τις εἶναι δοκεῖ τῷ λόγῳ στρεφόμενος· καὶ πέπλασται δὲ τοιοῦτος τοῖς γράφουσιν. Αὐτὸς δὲ πολλάκις καὶ πρὸς παῖδα παίζοντα τὸν

2. γὰρ Ω: λείπει Ψ 4. ἦνθησέ εἶχε τὸ πρῶτον ὄξεϊαν ἐπὶ τοῦ ἢ διαγραφείσαν 5. δὲ τῷ τῆναρχὴν 6. τίς
 7. πείρα τίς 8. φευξῆται 9. οὐδεὶς ἐκ τοῦ τὸ πρῶτον γραφέντος οὐδεὶς 10. ὡς Ω: καὶ Ψ δηλαδὴ
 11. πᾶνθ' ὄντινοῦν Ω: ὀτινοῦν Ψ σοφωτέρων
 13. ἐν Ω: λείπει Ψ 16. μὴδὲν 17. συζῶσιν ἐκ τοῦ τὸ πρῶτον γραφέντος συζῆν 18. ὥσπερ τινα 19. συστροφάς Ψ: στροφάς Ω 23. τίς 24. παίζοντα ἐκ τοῦ τὸ πρῶτον γραφέντος παίζοντα

βίον ἀντεξετάζω. Ὡς γὰρ ἐκεῖνος οὐδενὶ λόγῳ φερόμενος οὐδὲ πρὸς οὐδὲν τέλος οὐδὲ σκοπὸν ἀφορῶν οἰκοδομεῖ τε καὶ αὖ πάλιν ὅπερ ὠκοδόμησε καθαιρεῖ, οὕτως δὲ καὶ ὁ παντὸς οὐτινοσοῦν παιδὸς εὐηθέστερος βίος τῶν περὶ ἡμᾶς ἀπάντων οἰκοδόμος τε ὁ
 5 αὐτὸς καὶ καταλύτης ἐστίν, ἐκατέρων αὐτὸς ὢν δεσπότης καὶ
 φ.152^α πρύτανις τῶν ἐκ || τῆς τύχης ἡδέων καὶ μῆ. Τί οὖν ἂν πάθοι δεινὸν ὁ τῆς παιδείας τοῦ βίου καὶ τῶν ἐκ τύχης ἀθυρμάτων ἀπαλλαγείς ἢ πῶς ὁ θάνατος, τοσοῦτων κακῶν ἀπαλλάττων ἀνθρώπους, οὐκ ἂν εἰκότως εὐεργέτης τις αὐτῶν νομισθεῖη; Οὐδὲ γὰρ δίκαιον
 10 ὅλως, οὐδ' ἐχρῆν αἰεὶ τῷ βίῳ τὸν ἄνθρωπον παίζεσθαι, οὐδ' ἐν οὕτῳ δεινῷ πελάγει καὶ κλυδωνίῳ χειμάζεσθαι. Ἡ γὰρ ἂν ἐν οὐδὲν ἦν ἀνθρώπου τῶν ὄντων ἀνευδαιμονέστερόν τε καὶ δυστυχεότερον.

Ἄνευ δὲ τῶν εἰρημένων, εἴ τις ἀκριβῶς ἐξετάζειν ἐθελήσοι
 15 τὸν βίον, δίκαιος λογιστὴς τῶν παρ' αὐτοῦ δοκούντων ἡδέων τε ἅμα καὶ ἀλγεινῶν ἡμῖν καταστάς, εὐρήσει τῶν ἡδέων μὲν οὐ πολλὰ οὐδ' ἄμικτα καὶ αὐτὰ κάκεινο μόνον ἔχοντα πάντως ὅθεν αὐτοῖς γε καὶ τοῦνομα, ἀλλ' ἦτοι μεμιγμένα τοῖς ἀλγεινοῖς ἢ πραγμάτων ἀρχὴν καὶ κακῶν ἐτέρων ὑπόθεσιν. Ὁ γὰρ ἐκεχειρία
 20 τοῖς μαχομένοις, παρασκευὴ δῆλα δὴ πολέμου καὶ πραγμάτων ἄλλων μειζόνων ἀρχή, τοῦτο πᾶν ὀτιοῦν οἶμαι τῶν ἐν τῷ βίῳ χρηστῶν, εἰ δὴ χρηστὸν γε λεκτέον παρ' εὖ φρονοῦσιν ὁ κακοῦτινος αἴτιον. Ἀπόχρη γὰρ ἐνίοις μόνους τοὺς γε πολλοὺς παρασύρεσθαι γοητεία τινὶ τῶν περὶ τὸν βίον σεσυλημένους, οἶμαι,
 25 τὰς φρένας καὶ τὸ λογίζεσθαι· ἀνδρῶν δὲ νοῦν ἐχόντων ἐκεῖνο μόνον ἡγεῖσθαι χρηστὸν, ὅπερ ἐθέλει τοιοῦτον οὐκ αἰσθήσει μᾶλλον ἢ λόγῳ κεκρίσθαι καὶ ὁ γε τέλος ἢ 'κείνου ἕνεκα.

3. οὐτινοσοῦν 7. παιδείας Ω: παιδείας Ψ ἀθυρμά-
 των ἀπαλλαγείς 16. ἡδέων 17. καὶ αὐτὰ προσέθηκα ἐκ
 τοῦ Ω: λείπουσι Ψ 18. ἦτοι Ω: εἴ τι Ψ 20. παρασκευῆ δη-
 λαδῆ 26. ἐθέλει Ψ; ἐθέλοι Ω 27. κεκρῆσθαι